

Помѣните сѧ оубо ѿ прѣвѣный наші ѿци, ѣже намѣ
оупасенѣ бѣти съ вѣми. на вѣдѣ покоѣ. въ нѣдрѣхъ Іавраамѣхъ.
въ свѣтѣхъ невечѣрнѣмъ. въ злѣцѣхъ пищѣхъ рѣнскыа. егда прїимѣ
сѧ ѿ многоболѣзньнаго сѣго житїа. вѣша вѣ ѿгріада, оубже
вѣлѣхъ невѣхъѣна ѣ. наша же сѧ вѣрѣмѣннаа, мнѣгы страже
трѣбоуѣ невѣдѣнїа ради вѣдѣхъ. Молїте сѧ оубо еже
съхранити сѧ стадоу сѣмоу маломоу ѿ вѣлѣхъ гоубѣхъ ѣ.
сїрѣ, ересей вѣстахъ, и ѣзыкъ нахѣдѣхъ.

Скончаша же сѧ ѿ гїи сїи прѣрѣнїи ѿци наші лѣ-
тоу тѣхъжоу іакоже вѣше рѣхъ ѿ създанїа мироу ѡпдѣ
(6784—1275). мѣца ѡтворїе въ і днѣ. Написаша сѧ сїа ради
пѣмѣти, іако да не забвѣнїа глѣбѣнож помѣрѣна вѣдѣхъ
такѣаа. нѣ помѣнахъ сѧ прѣно въ вѣчныа рѣды. и хже
молитвами гѣ вѣ да съхранихъ вѣлѣхъ стѣвѣа, и правослѣвны
црѣа ншѣа. и покѣрїхъ и пѣ нѣсѣхъ варѣарскыа ѣзыкъ. и
вѣсѣкого вѣрага и съпѣстѣа. и оумїрїи мїрѣ свої. на оутѣрѣди
въ лѣбви своїи ѣмї: +

LIII

Храброво сказание за славянскитѣ писмена

(Хилендарски преписъ)

Сказанието на черноризецъ Храбра за изнамирането на
славянската азбука отъ Кирила философа е известно по
преписи, които могат да се подѣлят на две групи: пър-
вична, която стои близо до началната редакция на Храбра,
и другата — вторична, въ която сж били правени значи-
телни преправки на основния текстъ. Къмъ първичната група
се отнасятъ следнитѣ преписи: — 1) Лаврентиевъ преписъ отъ
1348 г., български изводъ, въ сборника, преписванъ отъ
Лаврентия за царь Ивана Александъръ, въ Петербургската
Публ. библиотека, печатанъ много пжти въ научни издания
и въ учебни помагала. — 2) Преписъ въ Московската Духовна
Академия, XV в., смѣсенъ българо-руски изводъ, печатанъ
най-напредъ отъ С. Н. Палаузовъ (Вѣкъ болгарскаго царя
Симеона. Спб. 1852, стр. 120—123), сетне отъ И. В. Ягичъ
(Изслѣдованїя по русскому языку, томъ I, Спб. 1885—1895,
стр. 300—302). — 3) Бреславски преписъ, въ Бреславската
гимназия при църквата Св. Магдалена, XVI в., руски изводъ,
обнародванъ отъ Бодянки въ ЖМНП (1843 г.), часть 38,